

Pasfus til Slutningen, til hvilke vi foreslaae at knytte Nedfattelse af paaanket Skatteansættelse, naar Vedkommende ikke har brugt Selvangivelse. Men ifærdeleshed maae vi dog herved gjøre opmærksom paa vort Udkasts § 15, sidste Pasfus, (jfr. § 16 sidste Pasfus) hvorved i Forening med Lovudkastets øvrige Bestemmelser om Taushedspligt i §§ 15, 21, 25 og 26 den Skatyder, som bruger Selvangivelse, tilskikkes, at hans Skatteansættelse forbliver ubekendt for Vedkommende. Vi have Grund til at troe, at en saadan Tilskikning vil blive af en ikke ringe Betydning, navnlig med Hensyn til mange Næringsdrivende.

3. Endelig have vi i § 28 foreslaaet en Bemyndigelse for Finanzministeren, som vil sætte ham istand til at kunne tilstaae et efter de stedlige Forhold afpasset, rundeligt Vederlag, ikke blot til Regeringscommissairerne, men ogsaa til Districtscommissairerne, og hvorved det er at haabe, at det vil blive saa meget lettere at finde brugbare Mænd til disse for Indkomstens Udfindelse saa vigtige Bestillinger. Den Udgift, som herved paadrages Statskassen, vil ikke nøiagtigt kunne opgives, men vi antage, at den neppe vil kunne udgjøre Mere end omtrent 50 til 60,000 Rd. for begge Arter af Commissairer. Føies hertil de øvrige Udgifter, som Lovens Gjennemførelse vil udkræve, antage vi, at der omtrent maae gjøres Regning paa et Afdrag af 7 til 8 pCt. af Skattens Brutto-Beløb som Dppebørselsomkostning, affæet fra Communes forud afførtebe Femtebeel.

Forøvrigt vil i Fleertallets nedenstaaende Udkast findes adskillige Forandringer, foretagne i Landssthingsudvalgets Forslag om en Indkomstskat efter Procentsystemet. Endeel af disse angaae hovedsagelig Redactionen, og herved skulle vi ligesaaletid opholde os som ved dem af vore Indstillinger til det fra Landsstinget oversendte Udkast efter Contingentsystemet, der

maae betragtes som ligefremme Følger af vort Hovedforslag om dette Systems Opgivelse til Fordeel for Procentsystemet.

Blandt mere vigtige Ændringer skulle vi derimod nævne følgende:

I vor § 2, sidste Pasfus, sammenholdt med § 4, første Pasfus, andet Punktum, have vi søgt nærmere at bestemme, paa hvilken Maade Familienmedlemmers personlige Deeltagelse i en Bedrift, hvilken paa Landet især spiller en saa betydelig Rolle, bør komme i Betragtning ved Ansættelsen af Driftsomkostninger.

I § 4 have vi som almindelig Regel opstillet, at Stiftelser skulle svare Skat af deres fulde Netto-Indtægt ligesom Personer, hvorfra kun tilstedes saadanne Undtagelser, som ere grundede i § 5, sidste Sætning. Herved troe vi, at unødvendig Begunstigelse af visse Stiftelser, som have et reent privat og ikke altid velgjørende Diemed, vil undgaaes. Derimod have vi i § 5 troet at burde ganske fritage Communer for Beskatning, istedetfor at indskrænke deres Skattefrihed, saaledes som for Kirkens Vedkommende, til de Indtægter, der hidvære fra Ligning.

I § 6 har Fleertallet foreslaaet en efter Skatteansættelsen udenfor Kjøbenhavn lempet Ændring af Reglerne for sidstnævnte Stads Skatteindtægts Bestemmelse, hvorved Uligheden med de andre Kjøbstæder og Landcommunerne bliver mindre, medens Reglerne for Kjøbenhavn dog ere affattede saaledes, at de uden Vanskelighed ville kunne bringes til Udførelse, uagtet de afvigende Forfrister i Loven af 19de Februar 1861 § 11. Iøvrigt er Fleertallet blevet staaende ved de ved forskjellige Leiligheder tidligere vedtagne og i Landsstinget nu atter fastholdte Regler for Skatteindtægts Bestemmelse og de dertil knyttede Lempelser. Derimod tillader et Mindretal (Jacob Jensen), som kun subsidiært kan tiltræde Fleertallets ovennævnte Forslag, sig principalt at stille følgende Ændringsforslag med Underændringsforslag: